

gelse. Der har ligeledes været aabnet Adgang til at yde Forsørgelse til forskellige andre Personer, som ikke har Krav paa Forsørgelse efter dansk Lov, f. Eks. visse fraskilte Hustruer, Pleje- og Adoptivbørn, men dette anses for at stride for stærkt mod Principperne i den almindelige danske Invalidelovgivning til at kunne fortsættes. Atter her har man dog villet anerkende de allerede tilstaaede Invalideunderstøttelser, saaledes at de bliver ved at løbe, men de nye Regler kommer til at gælde for de Invalideunderstøttelser, der fremtræder som nye Tilfælde, der skal paaendes efter Loven.

Der har jo, som ærede Medlemmer vil erindre, været givet Adgang til at yde en Affindelsessum, naar en Krigsenke indgaar et nyt Ægteskab. Vi har drøftet denne Sag her i Tinget, og der er ved Tillægsbevillingsloven givet Hjemmel dertil. Dette har været anset for praktisk, fordi det i mange Tilfælde afholdt en Enke — her er jo for største Delen Tale om unge Enker — fra at indgaa Ægteskab, at hun derved mistede sin Invaliderente, og den Praksis, der er indført i Henhold til Bestemmelsen i Tillægsbevillingsloven, har vist sig at være heldig. Derfor vil man fremdeles hjemle Invalidenævnet Ret til at tilstaa saadanne Affindelseløb.

De Forsørgelsesbeløb, der er fastsat i den opstillede Skala, er tænkt at svare til normale Prisforhold, og derfor er der indsat en automatisk virkende Dyrtidsregel i principiel Overensstemmelse med Regelen i Tjenestemandsløven.

Efter de Erfaringer, der er indhentet med Hensyn til det overordentlig store Arbejde i Invalidenævnet, og da der lægges en helt ny og meget omfattende Administration ind under dette, nemlig Invalidesygehjælpen, er det blevet anset for rigtigt at oprette to nye Tjenestemandstillinger, en Overlægestilling og en Stilling som fast Kontorchef. Man har tidligere haft en honorarlønnet Kontorchef, og man har affundet sig med honorarlønnet Lægehjælp, men det vil, naar man gaar over til permanent Lovgivning, være rigtigt at have disse to Stillinger fast normeret. Dette Spørgsmaal har været forelagt Lønningsraadet, og de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget om de to nye Stillinger, er godkendt af dette.

Med Hensyn til den finansielle Side af Lovforslaget er der naturligvis nogle Afvigelser fra det bestaaende. Udgiften til selve Invalideforsørgelsen vil gaa lidt ned, og Udgifterne til Enke- og

Børneforsørgelsen vil stige lidt. Forældreforsørgelsen vil gaa lidt ned som Følge af den foreslaaede Regel om at sætte denne Forsørgelse i Forhold til Aldersrenten. Paa de Omraader, jeg har nævnt, vil Forhøjelser og Nedsættelser vistnok omtrent balancere med hinanden. Derimod venter vi, at der vil fremkomme en ret betydelig Besparelse ved den ensartede Administration af Invalidesygeplejen, som foreslaas i Lovforslaget, saaledes at Lovforslaget i finansiell Henseende snarest vil kunne antages at bringe en Besparelse uden i det hele og store at forringe den Stilling, der ved den midlertidige Lov var tilstaaet Invaliderne.

Jeg skal med disse Ord anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Derefter har Ministeren for offentlige Arbejder Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om traadløse Telefoner* (Radiotelefoner). Lovforslagets § 1 fastsætter, at de Bestemmelser, der indeholdes i Lov af 19. April 1907 om traadløse Telegrafer, ogsaa skal være gældende for traadløse Telefoner. Denne Bestemmelse er optaget for at undgaa Misforstaaelser i Anledning af, at Loven af 1907 kun bruger Udtrykket traadløse Telegrafer, medens de i Loven indeholdte Bestemmelser, derunder ogsaa de i § 6 indeholdte Bestemmelser om Straf, Konfiskation og Paatale, ogsaa maa omfatte traadløse Telefoner. For Modtagerstationernes Vedkommende er det ganske de samme Anlæg og Apparater, der anvendes, saavel til Radiotelegrafi som til Radiotelefontoni. I Lovforslagets § 2 fastsættes, at Ministeren for offentlige Arbejder kan paa Vilkaar, som af ham fastsættes, meddele Tilladelser til eller Eneretsbevillinger paa Opstilling af traadløse Modtagerstationer.

Jeg vil gerne hertil knytte følgende Bemærkning. Paa Grund af det ringe Antal Bølgelængder, der ved en endelig international Ordning af Radiotelegraf- og -telefonforholdene kan ventes stillet til Raadighed for de enkelte Lande og særlig de mindre Lande, er det en absolut Nødvendighed, at Staten faar fuld Raadighed over Udnyttelsen af de paagældende Bølgelængder, for at den kan sikre den uforstyrrede Gennemførelse af den Del af den traadløse Trafik, hvis Besørgelse nødvendigvis maa paahvile Staten. Man er her i Dan-